

I.
Budapesti
emlék

Válogatás
Karinthy Frigyes
írásaiból

Budapesti emlék – Előszó

Az az ember, akinek emlékiratait fel akarom jegyezni, Budapesten született, a Józsefvárosban, és a Rákóczi úton (akkor még Kerepesi út) látott ilyen feliratú csészéket és anzikszkártyákat és bögréket és műlábakat, amikre, nyilván az idegenforgalom miatt, fel volt írva: „Budapesti emlék”. Azután a Rigó utcában elvégezte elemi iskoláit, a Markó utcában kijárta a nyolc középiskolát, az egyetemre került, és végre újságíró lett. Tisztában van vele, hogy az ő sorsa és élete egészen szokatlan, és hogy abban a társadalmi osztályban, melynek közepette itt, Budapesten él, egészen másféle emberek vannak, csupa olyanok, akik Oxfordban és Cambridgeben végezték felsőbb iskoláikat, akik a Park Klub helyiségeiben születtek, és ifjúságukat többnyire mint apácák, kolostorok homályán töltötték: akiknek a mi emberünk budapesti emlékei vajmi idegenek. Mégis, mint szomorú és hányatott életének néhány dokumentumát, fel akarja jegyezni emez emlékeket sajátos életéből, de mondom, előrebocsátja, hogy tisztában van vele, hogy ama dolgokról, melyekről beszélni fog, senki se tud, s nyilván senki nem ment rajtuk keresztül, s hogy olyan előkelő emberektől, mint ők, az ilyen nyavalyás és snassz dolgok, mint amilyenekről ő beszélni fog, távol állanak, mert mondom, tisztában van vele, s nagyon jól tudja, hogy mindazokat az embereket, akiket ő a fényes kávéházakban megismerhetett itt ezen a fényes és ragyogó Budapesten, magas rangú szüleik már gyermekkorukban megfenyítették, ha nem akartak aranyláncot akasztani a mellényükre, és cilindert tenni a fejükre, és délig aludni, és délután bejönni a kávéházba, és ott ülni, hasonló előkelő és magas rangú budapesti urak között, egészen estig, és este bemenni egy másik kávéházba, és ott ülni egészen reggelig, és aztán hazamenni és lefeküdni, és aludni másnap délig. Fényes és ragyogó kávécsarnokaink emez arisztokratalelkű oszlopainak óhajt ez az ember néhány szokatlan, előttük teljesen ismeretlen élményt elmondani, hálából azért, hogy kegyesen és szívesen szóba álltak

